

Дъжд

От половин час седя под душа
и не мога да измия от себе си този
упорит сън, в който ме напускаш
насред зеленчуков пазар
в един южен град.
Приливите на кръвта ми хвърлят
пясък и медузи в очите ми
и не мога да видя как се отдалечаваш
отнасяйки радостта на друга
облегната на рамото ти.
Април вече открива терасите си,
но котката в мен не се е събудила
от толкова ноци ;
горещите ламаринени покриви
слънчевите керемидени покриви
са пейзажи от друг сезон.
Правя леха под смокиновото дърво
държа в ръката си семена валериан
И им говоря на странен език
но дъждът закъснява
и този път няма да разбереш
как да ме обичаш.
Над главата ми един облак се спуска
като обещание.